

Posudek bakalářské práce:

Hana Čepeláková:

Hrad Krakovec

Vedoucí práce: Prof. PhDr. Jaromír Homolka, CSc.

Předložená práce se zabývá hradem Krakovcem, který nepochybně náleží k nejvýznamnějším a také k nejzajímavějším monumentům z pokročilého 14. století na půdě českých zemí.

Ve druhé kapitole (s. 6-8) je podán přehled dosavadní literatury, která se vztahuje k historii a stavební podobě hradu Krakovce. Vzhledem k významu této stavby se do tohoto výčtu samozřejmě promítají i metodologické posuny historického a uměleckohistorického bádání.

Ve třetí kapitole je podána historie hradu Krakovce. Je tu vzpomenut syn rýnského falckraběte Rudolfa a nevlastní bratr manželky Karla IV. Anny Falcké, kterému hrad Krakovec od roku 1363 patřil. Po smrti Karla IV. získal od Janových synů král Václav IV., v roce 1381 Jíra z Roztok, v roce 1384 byla vysvěcena hradní kaple. Hrad držel Jíra z Roztok až do roku 1410. Už z tohoto sledu dat se vynořuje otázka, zda skutečně byl stavebníkem hradu výlučně Jíra z Roztok, zda se se stavbou nezačalo už v době, kdy byl jeho majitelem syn jednoho z říšských kurfiřtů a následně jeho synové. Autorka práce se přiklání k soudu, že to byl výlučně Jíra z Roztok (srov. s. 39). Přeci jenom mám pochybnost, zda v krátkém rozmezí let 1381-1383 bylo možné postavit skutečně podstatnou část hradu (t.j. tak včetně kaple).

V předložené práci pak následuje popis. Tady je třeba ocenit, že nejde o pouhou deskripci, ale že popis tu organicky zahrnuje i dimenzi analytickou. Ocenit lze i pasáže zabývající se klenbami (20-24) a pak srovnáním s jinými stavbami z doby Václava IV. (od s. 24). Tím se otevírá řada dalších problémů které jsou naznačeny v dalších kapitolách předložené práce.

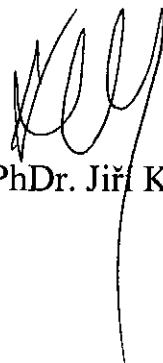
Hana Čepeláková se na mnoha místech opírá o názory Václava Mencla, respektive Dobroslavu Menclové. Případně upozornila i na názorové posuny, k nimž v pracích Václava Mencla během doby došlo – jde tu o vztah hutě, respektive mistrů, kteří pracovali na Krakovci k dílu parléřovské huti, která

budovala chrám sv. Víta. Autorka dospěla k závěru, že Krakovec je dílem hutě, která pracovala nezávisle na huti svatovítské, ale byla složena z „lidí, kteří se ve svatovítské huti mohli vyučit“ (s. 38). To je ovšem tvrzení, které v zásadě neodporuje ničemu.

V těchto partiích své práce se autorka dotýká složitých problémů, jejichž řešení se vymyká cílům bakalářské práce a nárokům na ní kladeným. Snad bych ještě dodal, že je evidentní, jak dalece se Hana Čepeláková inspirovala pracemi Václava Mencla, po mém soudu někdy až příliš, že by neškodilo z tohoto rámce také vykročit dál a jinam.

Závěrem lze konstatovat, že Hana Čepeláková zadání dobře zvládla, že předložila práci kvalitní. Navíc je pak předložený text napsán pěkným a vesměs čistým jazykem, což není bohužel samozřejmostí. Bakalářskou práci rád doporučuji k obhajobě.

Praha 28. 05. 2008

Prof. PhDr. Jiří Kuthan, DrSc.